

VIATGES

Passejant per Viena

Josepa Blanch

Exteriors del Palau Belvedere

Cap de setmana d'amics, aniversari d'un músic, i què millor que visitar plegats la ciutat de la música, i poder gaudir d'una vetllada d'òpera, amb *L'elisir d'amore*, al Staats Oper, temple sagrat per escoltar òperes i concerts preciosos en condicions immillorables. Els cantants, molt joves, ens van delectar amb les seves privilegiades veus. En aquest teatre, cada dia, hi havia establert un programa d'una òpera diferent. Arreu, auditoris, esglésies i sales diverses, amb concerts de cambra, orquestres simfòniques, corals, recitals... Tot plegat, una cultura musical envejable i d'un altíssim nivell.

Ciutat de fred, és plena de cafès per a recer del vianant. Acollidors i càlids, la seva primmirada decoració està feta de pintures murals, rams de flors, llums ornamentats, on gaudir de les especialitats vieneses, com el *sacher*, l'*applestrudel*, o qualsevol dels milers de pastissos, acompanyats dels fumejants cafès amb nata, llet, escuma, xocolata, licors....que conviden a fer tertúlia.

Les parets d'aquests locals són testimonis muts de la gestació de les teories de Freud, del naixement de la psicoanàlisi que, a finals del segle XIX i començaments del segle XX, van traspasar el subconscient i la realitat. Quantes discussions, Schnitzler, Wittgesnstein, Nietzsche, Lou-Andreas Salomé i altres, tots filòsofs importantíssims per al pensament actual. En aquells moments, París era el referent mundial, més frívol, potser menys exigent, més popular, més festiu, però, en aquest centre d'Europa, més tancat, més auster, més analític i més reflexiu, s'estava covant i sorgia un moviment cultural trencador i essencial, que ha influït en totes les arts al segle passat i fins ara.

En música, potser l'art més purament formal, Mahler, Schönberg i Webern van ser autors revolucionaris.

En arquitectura, Otto Wagner i Loos van conformar una Europa diferent.

En pintura, l'expressionisme i el simbolisme, contraposats al reeixit impressionisme, tenen en Schiele i sobretot en Klimt el seus màxims exponents. El Palau Belvedere acull la més gran quantitat d'obres de Klimt que hi ha al món. *El Petó*, peça cabdal de la col.lecció, és d'una bellesa aclaparadora. De grans dimensions, ben il.luminat, i penjat sol a sobre d'una paret nua, encisa el visitant. Respira dolcesa, amor, tendresa, sensibilitat. Ens quedem bocabadats i ens costa de marxar.

Plou, i per fer el recorregut que ens falta agafem el Hop-on Hop-off, bus turístic que ens passeja per tota la ciutat i els seus voltants. Aprofitem per baixar i pujar quan el temps ho permet. Ran del Danubi, immens i blau, taral.legem el vals de Strauss. Al Prater, sota la *noria*, l'espectre d'en Harry Lime ens segueix les passes. Hi ha una visita guiada per les clavegueres, per reviure

Galeria

EXPOSICIONS
OBRA PERMANENT

PASSEIG DE LA PLAÇA MAJOR, 27
08201 Sabadell • Telf./fax 93 727 37 94

també la filmació de “El tercer home”, que nosaltres refusem. Al Palau de Schönbrunn, la popular Sissi, mite d’una generació de nenes cursis, reviu el nostre imaginari infantil. Ara, estaria de plena actualitat. Feia dietes terribles i tractaments de bellesa duríssims, per atrapar la fugacitat de la joventut. Al centre, la catedral de Sant Esteve, el barri dels Museus, amb interessants exposicions monogràfiques i permanents, l’Ajuntament, d’un gòtic florit preciós, teatres, palaus, botigues, moltes argenteries, restaurants, hotels, zones de vianants.....

Edifici de l’òpera Staats Oper

Ja als afores, a tocar els boscos de Viena, al barri de Grinzing, una taverna toca a l’altra. Anomenades *heuriger*, són grans locals on els protagonistes són el vi austríac i la cervesa, plats de porc i patates, *goulash*... i tot això acompanyat amb música i cançons, sovint interpretades a mitges pel públic i l’orquestrina. És una zona residencial i tranquil·la, encerclada per vinyes. A les teulades de les cases, als porxos, a les parets dels patis, hi pengen les parres, bon proveïment de vi per als seus propietaris.

Per retornar a l’hotel, fem marrada per visitar un mercat de carrer. Hi arribem massa tard, ja estan plegant. Contemplem en directe el que ens va mostrar l’Agnès Varda, a *Les glaneurs et les glaneuses*, gent normal, que hi va amb el carretó de la compra, i que recull tot el que han deixat els venedors, no deixalles, sinó part del que estava a la venda, i que han desestimat i no s’han emportat no sabem per quin motiu. Badem una bona estona i reflexionem sobre les necessitats supèrflues que tots plegats ens hem anat creant.

Parcs i jardins, avingudes i *boulevards*, omplen la meitat de Viena amb arbres centenaris que, caducifolis, es despullen del seu fullatge i encatifen la ciutat. Els

colors de la tardor ens omplen els ulls de calidesa. Des del marró fosc i ressec de la fullaraca trepitjada, l’ataronjat del fullam del bedoll que es resisteix a desvestir-se, el rogenic torrat de les hores arrapades a parets i finestres, fins al tornassol dels milers de fulles dels

Jardins del Palau Schönbrunn

pollancre, la passejada convida a la melangia, a l’enyor, a compartir emocions i vivències, a respirar a ple pulmó per sadollar-nos de tanta bellesa. Tota aquesta escala cromàtica canvia amb el sol de migdia o de ponent, amb el núvol o la pluja. L’aire suau afegeix so a aquest llenç i la melodia es torna potent quan el vent bufa amb força. Bancs posats amb gràcia ens deixen reposar i fruit de l’espectacle.

A l’hora d’escollir el títol, he dubtat entre passejant per Viena, o passejant per la tardor, ja que, en aquesta ciutat i, a finals d’Octubre, ens hem posat, literalment, dins de la tardor. 🍂